

+

Горски не знаеше какво стана, че изведнъж всички така промениха отношението си. От както се помнеше никой никога не се беше отнасял добре с него. Майка му и баща му бяха починали – някак си, някъде. Отрасна притежател на една единствена вещ – чувала от зебло, от която старата куца ханджийка от Регенсбург му беше направила роба. Работеше де каквото можеше, за да получи къшей стар хляб за деня. Биеха го, отнасяха се с него като с нещо излишно.

На пролет можеше да излезе извън градските стени, за да не диша ужасните миризми от канавките. Преживяваше с плодове и си позволяваше да легне сред тревата и да не прави нищо. Обаче зимата трябваше да се върне в някой град и да помага на когото го вземе: търговци, калфи, чираци от която и да е гилдия, стига да му дадат подслон и малко храна. Естествено – на него разпределяха най-тежката и неприятна работа и ръцете му, макар да беше още само на 8, бяха станали като на възрастен майстор кожар – с дебели, загрубели пръсти и вече няколко паднали нокътя.

И тогава – изведнъж – всички започнаха да му се усмихват, да му дават хляб, дрехи, дори без нищо да е свършил за тях. Горски започна да се усмихва. Радваше се, че хората намират нещо хубаво в него. Добрите думи, които му казват бяха наслада за слуха му. Само не знаеше какво беше направил, какво беше променил, та така изведнъж всички го заобичаха.

Казаха му, че имал голяма мисия. Той – малкият човек – с голяма мисия? Колко интересно. Казаха му, че събират и други деца като него.

Инструктираха го, че трябва да тръгне с тях в поход на юг. Този път – не рицари, а деца. Колко хубаво! Те щели да освободят Светите земи. А ще стане ли после рицар?

„Ти вече си рицар“ - му каза един свещеник .

Господи, каква радост! Откъде дойде изведнъж такава небесна благодат към него! Сигурно от Светите земи. Светите земи са голяма работа!

„Ще ги освободя – се окуражаваше – Горски – ако се отнасят така с мене, всичко ще освободя. И щом всички казват, че Бог така иска – разбира се – и без оръжие ще победим.“

И Горски вървеше все на юг с много радост и нетърпение.